

„A kortárs kultúra és az underground zenei élet meghonosítása”

– egy kulturális közfoglalkoztatott célkitűzései Nyírbátorban

2013 nyarát írtuk, amikor a Nemzeti Művelődési Intézet Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Irodájának munkatársai először találkoztak Vigh Gáborral. A Hangfoglalás megyei döntőjén a dobogó második fokára állt föl zenekarával, a Drow-val. 2015 tavaszán már a dobogó első fokán láttuk viszont a Kulturális Közfoglalkoztatási Programban részt vevő fiatalembert, amikor elnyerte az Év Kulturális Plakátja 2014 pályázat Műhelydíját.

Bisteiné Tóth Enikő: Mit kell tudni rólad, Vigh Gáborról?

Vigh Gábor: Először is meg szeretném köszönni az interjúlehetőséget. 1990 januárjában születtem Nyírbátorban. Ide jártam általános és középiskolába, majd a Nyíregyházi Főiskola – képi ábrázolás szakon festészet diplomát szereztem. Ezt követte a debreceni Medgyessy Ferenc Gimnázium alkalmazott grafikus szakképzése. Mindig is vonzott a képzőművészet, a zene, a filmművészet: nem volt kérdés, hogy ebben az irányban akarok majd dolgozni. Szimplán a festészetből manapság nagyon nehéz megélni, ezért döntöttem úgy főiskola után, hogy reklámgrafikus

leszek. Grafikusként ötvözhetem a tehetségemet az érdeklődési köreimmel és részese lehetek egyszerre több szférának is. A felsőoktatásban eltöltött évek után most újra a szüleimnél élek Nyírbátorban. Annak ellenére, hogy a családommal kifogástalan a viszonyom, nem szeretném, ha sokáig tartana ez az állapot. Édesapám a Nyírbátori Kulturális Központban dolgozik, édesanyám óvónő, a nővérem pedig gyógytornász Debrecenben. Elég tágas baráti körrel rendelkezem, ami a tapasztalataim szerint egyre ritkább, ezért szerencsésnek érzem magam ilyen téren. Van egy zenekarom is, ahol a dobos posztot töltöm be, továbbá mi indítottuk el a nyírbátori DeathCrew fesztivált. Röviden: nehezen bírom a semmittevést.

B.-né T. E.: Hogyan kerültél be a Kulturális Közfoglalkoztatási Programba?

V. G.: Édesapám már korábban is a Nyírbátori Kulturális Központban dolgozott. Itt értesült a programról, mivel a Központ is fogadott közfoglalkoztatottakat. Szólt, hogy van ilyen munkalehetőség, nekem pedig felkeltette az érdeklődésemet a dolog, mivel a partnerszervezetnek nem volt saját

grafikusa. Felvettek, és azóta minden grafikai megjelenésükért én felelek.

B.-né T. E.: *Mit vártál el a programtól, és mi az, ami „bejött”?*

V. G.: Nem voltak komoly elvárásaim. Mivel eddig tanultam, nem volt korábban munkahelyem. Pályakezdőként úgy gondoltam, első állásnak ez tökéletes lesz. Megismerhetem milyen dolgozó-emberként élni, aztán ha eljön az ideje, továbblépek. Szóval inkább a tapasztalatszerzés mondható elvárásnak, ami végül abszolút be is jött. Annak is örülök, hogy van dolgom és nem otthon ülök, bizonytalan kilátásokkal. Konkrétan nagyobb lehetőségeket nem nyújtott: a fizetés csak azért elegendő, mert otthon élek a szüleimmel, így nem kell fizetnem albérletet és kevésbé kell magamról gondoskodni. Sokan nem is értik, miért folytattam, miközben máshol grafikusként a többszörösét is megkereshetném a jelenlegi fizetésemnek. Természetesen ezt én is látom, de a program első munkahelynek tökéletes.

B.-né T. E.: *Hogyan fogadtak a partnerszervezetnél?*

V. G.: Teljesen korrekt fogadtásban volt részem, és ez azóta sem változott. Ami grafikai feladatokat rám bízhatnak, igyekszem a lehető legszínvonalasabban teljesíteni, ezáltal a munkámra nem volt még panaszuk.

B.-né T. E.: *Gondolom viszonylag otthonosan mozgatl az új feladataidat tekintve.*

V. G.: Grafikusként nem voltak problémáim a feladatokkal. Vannak programok, amikkel még ismerkednem kell, de még nem volt olyan megbízás, amit ne tudtam volna megoldani. Néha besegítettem egyéb technikai feladatokban is (színpadépítés és -bontás stb.). Ez a terep ismeretlen volt számomra, de szívesen segítettem bármiben. Az új dolgozók felvé-

tele után, rám már nem volt szükség ilyen területen, így megmaradtam ki zárólag grafikusnak.

B.-né T. E.: *Hogyan dolgozol? Szabad kezet kapsz?*

V. G.: Szerencsére elég nagy teret engednek a fantáziámnak, szóval nagyjából minden tekintetben szabad kezet kapok a munkáim elkészítése során. Ha a városi rendezvényekhez kell plakátokat, arculatot vagy hasonló dolgokat készíteni, ott már más a helyzet, mert sokkal több ember elképzelésének kell megfelelni, és mivel nincs belelátásuk a szakmába, gyakran kérnek meredek dolgokat. A saját kezdeményezés lehetősége is adott. Tavasszal a helyi fiatal művészeknek akartam csinálni egy kiállítást. A rendezvény az YPSZYLON nevet kapta, és egy átfogó összművészeti program lett belőle, ahol nyírbátori festők, grafikusok, fotósok, díszlet- és jelmeztervezők, filmesek, írók, költők mutathatták meg munkáikat, továbbá este a helyi fiatal zenekarok adhattak koncerteket. A program megvalósításában teljes mértékben partner volt a Kulturális Központ. Ugyancsak sok segítséget nyújtottak a DeathCrew fesztivál szervezésében, ami azonban nem a partnerszervezethez kötődő történet, hanem egy országos underground metal-, rock-, hardcore- és alternatív zenei fesztivál, megspékelve kiállítással és filmfesztivál-szekcióval. Ezt a zenekarommal és néhány

nyírbátori barátommal indítottuk el. Idén már több mint 20 fellépőnk és 400 látogatónk volt, többek között Budapestről, Szegedről, Pozsonyból, Erdélyből, de a legtöbben Debrecenből, Mátészalkáról, Nyíregyházáról és persze Nyírbátorból érkeztek. Igazából ezeknek a dolgoknak nincs sok köze a közfoglalkoztatási programhoz, de a partnerszervezet nélkül sokkal nehezebb lett volna végigvinni őket.

B.-né T. E.: *Mit tekintesz a legnagyobb szakmai eredményednek?*

V. G.: Az eddigi legnagyobb eredményem, hogy megnyertem az „Év Kulturális Plakátja” pályázat műhelydíját. A pályázatot a Népművelők Hajdú-Bihar Megyei Egyesülete és a Budapesti Népművelők Egyesülete közösen hirdette. Az ambícióimhoz viszont közelebb állnak azok az eredmények, hogy már két budapesti zenekar is felkért a pólmintájuk megtervezéséhez (Kill With Hate, Sin Of Kain). Remélem, a közeljövőben még jobban beleáshatom magam a zenekari merch-tervezésbe (pólódesign, lemezborítók stb.).

B.-né T. E.: *A mostani tapasztalataid és tudásod alapján van-e olyan helyi közösségi ügy, helyzet, aminek megoldásában, változtatásában szívesen részt vennél?*

V. G.: Ha a kortárs kultúra és az underground zenei élet meghonosítása Nyírbátorban ide sorolható, akkor talán ezeket a célkitűzéseket mondanám. Sajnos azt tapasztalom, hogy itt mindenki beletörődik abba, amit a média lenyom a torkukon. Nincs igény az újdonságokra és mindenki megszokta, hogy nem történik velük semmi. Sok esetben még erős ellenállásba is ütközünk, amikor ezen változtatni akarunk. Lehet, bennem van a hiba, de én nyitott szemmel tekintek a világra.

BABITS MIHÁLY
**JÓNÁS
KÖNYVE**

TANTERMI SZÍNHÁZ,
ÁCS TAMÁS SZÍNМŰVÉSZ INTERAKTÍV ELŐADÁSÁBAN

2014. DECEMBER 16.
(KEDD) 13.00

NYÍRBÁTOR
KULTURÁLIS
KÖZPONT
TÁNCTEREM

RENDEZŐ:
PATAKI ANDRÁS
AZ ELŐADÁS
IDŐTARTAMA:
60 PERC

BELEPŐ:
300 HUF

KIADÓ: NYÍRBÁTORI KULTURÁLIS KÖZPONT
TERVEZŐ: VIGH GÁBOR
(WWW.FACEBOOK.COM/VIGHDESIGN)
CÍM: JÓNÁS KÖNYVE
MEGJELENÉS PÉLDÁNSZÁMA: 200 DB
ELÉRHETŐSÉG: INFO.KULTURALISKOZPONT@GMAIL.COM

VIGH GÁBOR (Nyírbátor, 1990) 2014 szeptembere óta a Nyírbátori Kulturális Központban, a Nemzeti Művelődési Intézet kulturális közfoglalkoztatottjaként dolgozik. A Nyíregyházi Főiskolán végzett képi ábrázolás szakon, festészet szakirányon. Ezt követően a debreceni Medgyessy Ferenc Gimnázium szakképzési szekciójában szerzett alkalmazott grafikus képesítést. Aktívan részt vesz a térség és az ország kulturális és zenei életben. A Drow zenekar dobosaként sokat koncertezik, a nyírbátori YPSZYLON című összművészeti program szervezője, melynek keretein belül a város fiatal tehetségei mutatkozhattak be, emellett a Death-Crew Fesztivál alapítója és egyik rendezője.

BISTEINÉ TÓTH ENIKŐ művelődésszervező, történelem szakos tanár. Szakmai pályafutását a közművelődés civil szektorában kezdte 2004-ben Nyírbátorban. Ahol nemcsak városi rendezvények, fesztiválok előkészítésével, lebonyolításával és utómunkálataival foglalkozott, hanem adminisztrációs feladatok, pályázatfigyelés és készítés, önkéntesekkel való kapcsolattartás is a feladatköréhez tartozott. 2005-től az MMIKL Észak-Alföldi Régió Kulturális Koordinációs Irodájának munkatársaként részt vett megyei és országos konferenciák, valamint a Közkincs, illetve Érdekeltségnövelő pályázatok adminisztrációs teendőinek elvégzésében. Nevéhez fűződik a „Közkulturális intézmények feltérképezése” című országos kutatás Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei vizsgálata, valamint a „Művelődési házak/közösségi szinterek átalakítása/építése című kutatás megyei lebonyolítása. 2013. júniusától a Nemzeti Művelődési Intézet Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Irodájának munkatársa. Jelenleg a „Többcélú közösségi terek fejlesztése” című, TAMOP-3.2.3./B-12/1C-2013-0001 jelű projekt kulturális koordinátora.